

Са седнице Среског комитета Савеза комуниста

ЈЕДИНО СЕ СТАЛНОМ ИДЕЈНОМ БОРБОМ МОГУ ПРЕВАЗИЋИ ПОСТОЈЕЋЕ ТЕШКОЋЕ И СЛАБОСТИ

— ИСТАКНУТО У УВОДНОМ ИЗЛАГАЊУ ПОЛИТИЧКОГ СЕКРЕТАРА СРЕСКОГ КОМИТЕТА СТЕВАНА СУШЕ, УСВОЈЕН АКЦИОНИ ПРОГРАМ ПОЛИТИЧКЕ АКТИВНОСТИ ДО НАРЕДНЕ СРЕСКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ, КОЈА ЋЕ СЕ ОДРЖАТИ У ЈЕСЕН ОВЕ ГОДИНЕ.

На последњој седници Среског комитета Савеза комуниста, која је одржана 26. априла ове године, разматрана је активност Савеза комуниста, његових организација и руководства, а посебно Среског комитета — у спровођењу закључака III пленума Централног комитета СК Југославије.

У уводном излагању политичког секретара Среског комитета СТЕВАНА СУШЕ истиче се да је активност на спровођењу задатака реформе била успешна и да су дошле до изражаја бројне позитивне тенденције, како у припремању у радним организацијама, тако и у развоју и афирмацији органа самоуправљања. Наводи се податак да је привреда среза, према показатељима из вршних рачуна за 1965. годину, остварила у односу на ранију годину, већу реализацију за 34,3%, укупан приход за 34,1%, нето производ за 36% и доходак за 50,3 одсто.

Међутим, досадашњи рад на реализовању циљева привредне реформе — рекао је Стеван Суша — праћен је и бројним слабостима. Разоткривене су нове појаве и заостривани многи проблеми, што је, у неким случајевима, доводило и до оштријег реаговања. Више је познато поклоњено економској страни реформе, а мање је било ангажовања на ономе што се јавља у односима. Многе слабости су, пре свега, испољене код политичких руководства на свим нивоима, почев од основне организације, у општини, у срезу, код појединих руководиоца у привреди и друштвеним службама, политичких функционера итд.

У даљем излагању је говорено о неким питањима и слабостима на које се мора обратити посебна пажња у будућем раду организација и руководства Савеза комуниста.

Истакнуте су појаве само задовољства, које се јављају као резултат постигнутих резултата. Уз ово се додаје да ће се тек сада, у овој години, многи проблеми у радним организацијама јавити у знатно оштријој форми и у својој правој суштини, па би отуда овакве и сличне потребу, дошло је као по

следница неких ранијих појава, као и приликом формирања пословних банака.

Уводно излагање истакло је и неке појаве мешања и отпора у спровођењу и канализирању интеграционих процеса. Говорећи о овоме, речено је да је било случајева да се разговори о интеграцији воде у ужом кругу, ван радног колектива и његових органа управљања. Указано је и на чињеницу да се интеграцији понегде прилазило са становишта фузије и да је изостала суштинска страна која води поделу рада, пословној сарадњи и бољем коришћењу капацитета. Отуда се подвлачи потреба сталне брига и пружања помоћи већ интегрисаним предузећима. Тим пре, што у њима има низ нерегулисаних односа, који се јављају као озбиљна препрека развоју самоуправљања.

Говорећи о активности програму политичке активности у наредном периоду, политички секретар Среског комитета је подвукао да су у њему нарочито истакнута два питања: развој самоуправљања и расподела према раду. Сматрајући их суштинским питањима друштвене реформе и закључака Трећег пленума, рекао је да се на томе морају посебно залажити и организације и руководства Савеза комуниста. Указао је да процес развоја непосредног самоуправљања иде доста споро и да основни разлог за то представља што се не остварује принцип формирања дохотка и расподеле према раду на нивоу радних јединица. Као неопходност за успешно решавање овог проблема, наведено је низ фактора. У томе је посебно подвучена економска заинтересованост радног човека и њена повезаност са

(Наставак на 2. страни)

МАЈСКИ ДАНИ

Лепо и сунчано време обрадовало је све грађане за време мајских празника. Три дана одмора, многи Краљевчани, као и они из других места на шег среза провели су у природи, у околним излетницама, на планини и у бањама. Врњачка Бања је била «крцата» и тих дана пола Београда

преселило се у Бању под Гочем. Слично је било и у Матарушкој Бањи где је забележен рекордан број излетника. Возила су у колонама ишла Ибарском магистралом, а излетници су имали муке са паркирањем кола. Рачуна се да је кроз Кра-

љево за три дана прошло преко 4.000 возила, од којих се бар половина задржала у граду. Најзад војници од свих били су угоститељи који су, судећи према промету, направиле добар посао.

На слици: Краљевчани за време празника на посвећеном делу Ибарског кеја.

Д. О.

Свечаност на обронцима Копаника

Пуштен у рад рудник магнетита „Сува руда“

ну ставку у привреди општине Рашка.

Рудник «Сува руда» у рад је пустио председник скупштине општине Рашка, Станимир Петровић, који је пресекао дрвену траку на порталу главног извозног поткопа, а онда су рудари из јаме извукли прве вагоне те ископане руде магнетита.

Д.

* УСКОРА ТРЕБА ДА ПОЧНЕ СА РАДОМ И СЕПАРАЦИЈА МАГНЕТИТА
* ПРОИЗВОДЊОМ МЛЕВЕНОГ МАГНЕТИТА ОСЛОБОДИМО СЕ УВОЗА ОВЕ ДРАГОЦЕНЕ РУДЕ, А У НАЈКОРИЈЕ ВРЕМЕ МАГНЕТИТ ЋЕ СЕ ИЗВОЗИТИ И У ДРУГЕ ЗЕМЉЕ

Првог маја, у присуству великог броја гостију, председника среза Краљево, општине Рашка, друштвено-политичких и других орга-

низација, предат је на коришћење и пуштен у рад рудник магнетита «Сува руда» на Копанику. Овај нови рудник на територији нашег среза функционисаће као посебна радна јединица железарне «Смедерево» са седиштем у Рашки.

Рудник «Сува руда» са осталим сличним рудницима снабдеваће сировинама смеђерску железару, као и будућу железару у Радичу, док ће истовремено Ибарске руднике снабдевати сировинама за добијање млевеног магнетита и концентрата бабра у новој сепарацији која ускоро треба да почне са радом.

Производњом млевеног магнетита наша земља ослободиће се увоза ове драгоцене руде чиме ће се решити проблем снабдевања магнетитом осталих сепарација у земљи које раде на принцип «тежких течности». Очекује се да ће се кроз извесно време магнетит са Копаника почети да извози и у друге земље, а рачунајући на концентрат бабра биће омогућено остваривање знатног девизног ефекта.

Нови објекти на Копанику и у његовом подножју представљаће у будуће знат-

Много пута спомињемо реч — одговорност. Добро нам је познато и њено значење. Нарочито у извршењу друштвених обавеза. Зато је најчешће и изговарамо после III пленума Централног комитета Савеза комуниста Југославије.

Уостаом, то је неминујестост која проистиче из циљева реформе у нашем друштвеном и привредном животу. Али, поставља се једно питање: да ли ову реч поједини више прокламују, него што је поштују?

Уместо одговора, навешћемо два примера.

Недавно је одржана седница Општинског комитета СКС у Краљеву. На овом политичком и радном договору улагани су напори да се оствари пуна одговорност комуниста и осталих радних људи у спровођењу закључака III пленума ЦК СК Југославије, да би се дао значајан допри-

нос остваривању циљева реформе.

ЗА ДАНАС ИЗОСТАЛА ОДГОВОРНОСТ

нос остваривању циљева реформе.

Поред 30 чланова Општинског комитета, на пленуму је позвано још 105 чланова разних органа овог партијског форума, представника органа управљања радних организација и један број друштвено-политичких радника. Пленарне седнице трајале су два дана и одржаване су ван редовног радног времена, између 17 и 20 часова. Пример, који заслужује сваку похвалу.

Од 135 позваних, првог дана пленуму је присуствовало 106, а другог — само 19 чланова Комитета и 35 осталих учесника

овог скупа краљевачких комуниста.

Председан без коментара. Зато је Општински комитет, са једва оствареним кворумом, донео закључак да се преиспитају сви случајеви недоласка и о томе поднесе извештај на наредној седници.

И други пример изостале одговорности.

Председник Скупштине општине Краљево, на њеној последњој седници, обавестио је одборнике да поједини чланови овог представничког тела не присуствују редовно седницама или их напуштају за време прве паузе. Затим је уследило упозна-

вање — да ће се о таквим појавама обавестити бирачи у изборном јединицама.

Један закључак и једно упозорење. Без сваке сумње, толико нежељени да говоре о неодговорности, оних који су пред другима одговорни за свој рад и своје поступке у вршењу поверене им дужности. То је, уостаом, њихов дуг за узврат оном поверењу које им је указано, избором за чланове Општинског комитета, односно одборнике Општинске скупштине.

Можда ће, по старој пракси, многи правдати своје изостанке. Али, да ли ће се тиме оправдати? Посебно пред онима који добро познају изборничке дужности или обавезе чланова општинских комитета. И пред онима који су им указали своје друштвено поверење.

Ж. М.

РЕФЕРЕНДУМ О УДРУЖИВАЊУ СРЕДСТАВА К-15 У НОВОМ ПАЗАРУ

Запослени Новопазарци у привредним и другим радним организацијама дали су 11. маја коначну реч на расписаном референдуму поводом удруживања средстава која остају од укинutih карата К-15. Судећи по расположењу радних људи на претходним скуповима и састањима са представницима радних организација, Нови Пазар ускоро ће добити лепо уређену плажу на Рашки и парк на површини од 10 хектара, нашта би се удружена средства уложила. Према незваничном прорачуну, ова средства би износила око сто милиона старих динара годишње.

13. мај-празник Службе унутрашње безбедности

Чувари уставног поретка

Још од самог почетка рата у разним крајевима наше земље осниване су појединачне организације за вршење унутрашњих послова. Тако је 3. октобра 1941. године, у Чачку, основана народна стража — прва организована јединица Народне милиције у Србији, а ВОС у Словенији је врло успешно дејствовао и у самој Лубани за све време рата. За тим су на основу наредбе Врховног команданта децембра 1942. године основани свабештајни центри у свим јединицама и на терену и на почетку 1943. формирана је комисија за борбу против пете колоне и тероризма.

Тринаести мај Служба унутрашњих послова прославља као дан свога оснивања јер је друг Тито 13. маја — 1944. године својом Наредбом бр. 9 основао Одељење за — заштиту народа — ОЗН-у, као организовану службу за борбу против непријатељских шпијуна и диверзаната, специјализовану да открива и хвата непријатеља убаченог у наше редове, открива намере непријатеља и његових јединица, спречава инфилтрацију непријатеља у НОВ и КОЈ и да обезбеди доказе потребне за извођење пред народни суд оних који су учинили злочине у току народноослободилачког рата.

ОЗН-а је до завршетка рата постигла значајне резултате и са успехом извршила све задатке због којих — је основана, благодарећи огромном искуству њених кадрова и њиховој чврстој повезаности са народом и свим јединицама наше војске. Задаци су били врло тешки, јер су окупатори и њихове савате, као рањена звер, користили сва — средства да што скрпе пролају свој пораз, примењујући разна средства и лукавства да што више задрже у својој кожи и тиме опаснији за успех наше револуције. У ватри револуције ОЗН-а се учила и јачала, те је спремна наставила своју функцију после званичног завршетка — рата. Када су се ватници вратили са бојишта, требало је обезбедити живот наших народа у миру, што је уствари за ОЗН-у милицију и КНОЈ значило наставак рата, јер је требао ликвидирати многе ометнице квислинге и обаве штатне остатке, које је непријатељ посејао где год је могао. Све је то служба унутрашњих послова успешно извршила. Ликвидирала је око 12 хиљада ометника, а открила и ухватила преко

8.500 агената, али је у овим акцијама изгубила 2.000 својих припадника и преко 3.000 припадника КНОЈ-а.

Упоредо са развојем нашег друштва и према потребама наше заједнице, развијала се и усклађивала служба унутрашњих безбедности у организационом погледу и у погледу метода рада. ОЗН-а је 1945. године прешла у састав Министарства унутрашњих послова, али на нивоу срезова одвојена од јавне безбедности све до 1955. године. Значајни дагу ми за развој ове службе су 1946. година, када је ОЗН-а добила ново име УДБ-а и 1952. када је она прешла на цивилну формацију, те су се и на њу почели примењивати прописи о јавним службама. Посебно овај други датум има значај прилагођавања службе систему децентрализације — државних функција чиме је у многе промене положаја службе у друштву и даје јој место сагласно потребама изградње нашег демократског система.

Њена улога чувара уставног поретка, заштитника општих и индивидуалних права и слободе грађана, која је обезбављала несметан унутрашњи развој наше заједнице и коју је служба савесно извршила, обезбедила јој је свесрдну помоћ читавог нашег народа. У духу Устава и новог система прошле године на основу Основног закона о служби унутрашњих послова, на нивоу општине, основани су општински органи унутрашњих послова за извршење свих послова у првом степену по свим линијама службе. — Тиме је служба још више у организационом погледу добила нов друштвени положај. Принцип јавности рада државних органа добио је у пуној мери право грађанства и у овој служби, јер је данас служба унутрашњих послова својеврстан сервис наших грађана за пружање услуга за које су наши радни људи животно заинтересовани и које се морају организовати и стручно вршити, савремено и без пропуста. Данас је делокруг рада ове службе систематизован у самом Закону и обухвата све послове од заштите друштвеног поретка, личности и имовине грађана па до пружања одређених услуга управног карактера чија ефикасност подлеже контроли јавности. Служба унутрашњих послова, упоредо са развојем друштва, развија свој метод рада и сама се модернизује према могућностима заједнице да би успешно могла извршити све бројне задатке у савременим условима. Свесна да без усвајања и примене савремених средстава и опреме, без овладавања том опремом од стране њених кадрова, неће моћи успешно да се супростави разним негативним појавама које наносе штету нашем друштву, служба унутрашњих послова предузима све мере да иде укорак са савременим потребама. Она наилази на пуно, разумевање у овом погледу код свих друштвено-политичких органа општине, саме општине и њених органа, што је сигурна гаранција за њену модернизацију и осавременавање.

Систем друштвеног управљања, самоуправљања у радним организацијама и стимулативног награђивања по допринос и извршењу задатака службе, уведен је и у овој служби. Изабрани

су органи управљања чиме је ударен темељ још бољем извршавању задатака и још ефикаснијем ангажовању сваког нашег радног човека у вршењу службе.

Правилно усмеравање службе унутрашњих послова од њеног оснивања до данас, њено прилагођавање потребама друштва и свих радних људи у одређеним периодима нашег развоја обезбедили су да се она не постави изнад друштва, народа, радничке класе и Саве за комунисту, већ да она служи интересима народа и безбедности наше земље, поступајући изричито по Закону и на основу овлашћења одређених Законом. Овакав положај и развој службе могуће је било обезбедити, јер су у њој бирани кадрави, комунисти проверени на многим задацима, јер су њеним радом руководиоци одабрани и способни партијски кадрови, марксистички образовани револуционари на челу са другом Раковићем.

Љубислав Драговић

Статути средњих школа на седници већа радних заједница

Ових дана је у Новом Пазару одржана седница Већа радних заједница Општинске скупштине на чијем су се дневном реду налазили статут средњих школа и предлог о интеграцији Пољопривредне станице са Задругом.

После детаљне анализе статута средњих школа, преовладао је мишљење да се статуту у много чему доста разликују и да за многа битна питања нису набавна најбоља решења. Стога је на седници предложено да се организује један заједнички састанак представника

радних организација ради усаглашавања позитивних захтева статута.

Предлог одавке о интеграцији Пољопривредне станице са Задругом нашао је на одобравању свих присутних, поготову ако се зна да Задруга постаје сваким даном све јача пољопривредна организација у новопазарској општини. Такође су се на седници чула мишљења о потреби интеграције Ветеринарске станице са Задругом, која и представља њен саставни део.

НОВОСТИ ПРЕ 10 ГОДИНА

КУДА ЈЕ ПРОЛАЗИЛА ТИТОВА ШТАФЕТА 1956.

Пре једне деценије или тачније 11. маја 1956. године, у свом 152. броју, наш лист се нарочито бавио изборима за радничке савете, конференцијама у Социјалистичком савезу, популарисањем акције на уређењу и чишћењу Краљева и, наравно, актуелностима из привредног живота ондашњег среза (у чији састав 1956. године нису улазили чабански и крупавачки крај нити садашње санџачке општине).

Сазнајемо тако, на пример, да су избори за радничке савете одржани у свим предузећима, изузев грађевинске и дрвне индустрије, у којима су избори били заказани за мај. Лист такође пише да је Први мај веома свечано прослављен у читавом срезу Краљево и доноси опширан извештај са Војне параде у Београду. Ипак, најинтересантнија информација из 152. броја «Новости» односи се на Титову штафету.

У оно време Штафета није била јединствена за читаву земљу, већ је свака република слала своју, а њима би се уз пут придруживале локалне штафете...

Своје поздраве и најбоље жеље другу Титу за 64-ти рођендан ставили су наше срезе слади су уз штафету НР Македоније. Ова штафета прешла је на територију краљевачког среза 23. маја око 10 часова. Пут ју је затим водио кроз Лешак, Рашку, Баљевац на Ибру, Ушће, а у Краљево је стигла истог дана око 18 часова. У међувремену, главни штафети придружило се 30 локалних и штафете старешина и војника ЈНА.

Тим поводом, на тргу Маршала Тита у Краљеву приређен је митинг и народно весеље, а КУД «Абрашевић» дао је двочасовни концерт народних песама и игара...

Сутрадан, 24. маја, нешто после 9 часова — такође на свечан начин — штафета је испраћена из Краљева, према Чачку и Горњем Милановцу.

Б. Мр.

Трибина Ибарских новости

ГДЕ СУ САНИТАРЦИ?

Друже уреднице, Од како је Улица Цара Лазара у Краљеву по стала прометна за теретни саобраћај, често се може видети једна ружна слика која Краљево не може служити за углед. Наиме, пред зградом бр. 22 налази се јавна чесма, подигнута пре неколико година, и њена намена позната је свима. Али, у последње време може се видети како же не из околних кућа поред чесме перу веш и прљаву воду расипају по улици и тако стварају нечистоћу. Попут њих и по једини возачи нашили су згодно место да крај ове чесме перу своја возила и тиме стварају још већу прљавштину на овој прометној улици.

А то се све дешава у не посредној близини зграде Општинске скупштине где је смештена санитарна инспекција. Иако дивно чудо санитарни ни су нашили за сходно да интервенишу и да све оне који јавну чесму користе за прање веша и возила примерно казне.

Можда ће их овај напис подсетити да погледају шта се све ради са чесмом у Цара Лазара улици бр. 22.

Миленко Павловић

Димњаци краљевачког Магнохрома

ЈЕДИНО СЕ СТАЛНОМ ИДЕЈНОМ БОРБОМ МОГУ ПРЕВАЗИЋИ ПОСТОЈЕЋЕ ТЕШКОЋЕ И СЛАБОСТИ

(Наставак са 1. стране)

продуктивношћу рада. Зато се у овом правцу мора остварити одалучније деловање комуниста и свих других друштвених фактора.

У свом даљем излагању, Стеван Суша је говорио о неким појавама у радним организацијама које су дошле као последица нерегуларних односа и истакао потребу одалучнијег става комуниста у њиховом отклањању. Пред осталог, указао је на низ слабости које су пратиле реизборност у протеклом периоду. Затим је истакао да питању депрофесионализације треба прилазити одалучније, а да се код ротације мора остварити доследност — да се што више кадрова за одређене функције узима из радних организација и да се, истовремено, други у њих враћају.

Предмет даљег излагања била су питања подизања квалификационе структуре радних организација, толерантног односа према осуђиваним лицима, проблем преносивања потрошње, потреба сагледавања друштвених односа које реформа покреће и друга питања на који-

ма је неопходно ангажовање Савеза комуниста.

У завршном делу уводног излагања указано је на нека питања метода и садржаја рада и на чињеницу да се многи закључци не спроводе успешно, односно да се поједини не придржавају онога што је договорено. Критички је оцењена појава дуплирања неких послова на нивоу среза. Речено је да се по истим питањима врше разматрања у Комитету, Синдикату, Скупштини, ССРН итд. Такође је изнето да је привлачно наглашен форумски рад, а да даље усавршавање метода рада Среског комитета треба да буде у правцу остваривања потпуне самосталности у раду разних органа и организација. Отуда се наглашава потреба да метод и садржај рада Среског комитета треба стално анализирати и критички оцењивати.

У дискусији по овим питањима учествовали су Асим Камешничанин, Љубиша Бурбеш, Милојко Пешић, Милко Филиповић, Милорад Никић, Петар Јоловић, Бистра Галгоријевић и други.

Ж. М.

ТУ-ОКО НАС...

ГРАЂАНСКИ (НЕ) МИР

На последњој седници Скупштине општине Краљево, приликом разматрања извештаја о раду Секретаријата за унутрашње послове Општинске скупштине у својој завршној речи, председник Скупштине општине Краљево Миодраг Јанић, истакао је да се служба унутрашњих послова налази пред низом задатака у области јавног реда и мира. Тим поводом је посебно указао на силеџиство и друге појаве које утрђавају мир и безбедност грађана.

Овој констатацији председника Општинске скупштине претходиле су сличне у дискусијама одборника и у извештају Секретаријата за унутрашње послове.

Повод за све ово и доношење закључака за предузи-

мање одалучнијих мера против деликвената био је низ недоличних поступака, нарочито од стране појединих омладинаца.

Споменуто је да су неке силеџијске групе недавно оштетиле бисту једног народног хероја и да су једне ноћи скоро офарбане клупе краљевачког парка бацили у Ибар.

Није пропуштено да се спомене и случај «хладног» силеџијства на краљевачким улицама, посебно у вечерњим часовима. Истакинуто је да у овом времену девојке тешко могу проћи улицом, а да не доживе разне непријатности. Почев од добацавања, па до других «мудролија» које су толико вулгарне да

их овога пута не можемо спомињати.

Такве групе или појединци у касним вечерњим часовима, било то разним неартнику лисанам гласовима или пак турирањем својих возила, најчешће мотоцикла, нарушавају јавни ред и мир грађана.

Овакве и сличне појаве, на жалост нису ретке. Можемо их уклонити ако сви у том правцу уложимо одређене напоре. И да се не понови, као што има безброј случајева, да том приликом будемо на страни оних против којих органи унутрашњих послова предузимају санкционе мере — само да би остварили јавни ред и обезбедили мир.

Ж. М.

ПРИВРЕДНИ ИНТЕРВЈУ

ИЗ НОВОПАЗАРСКОГ ДРВНОГ КОМБИНАТА „ДЕЖЕВА“

АНАЛИЗА ТРЖИШТА ДОВЕЛА ДО СПЕЦИЈАЛИЗАЦИЈЕ ПРОИЗВОДЊЕ

* «ДЕЖЕВА» ЈЕ НА ПУТУ ДА ПОСТАНЕ МИЛИЈАРДЕР ИАКО ЈЕ ПРЕ ГОДИНУ ДАНА ИМАЛА БРУТО-ПРОДУКТ ОД 400 МИЛИОНА СТАРИХ ДИНАРА.
* СВАКИ РАДНИК ЗНА СВАКОГА ДАНА КОЛИКО ЈЕ ЗАРАДИО.
* ПОСЛОВНА САРАДЊА СА КРУШЕВЦОМ САМО ПОВОЉШАВА ИОНАКО ЗАДОВОЉАВАЈУБЕ СТАЊЕ.

Ситуација у дрвном комбинату «Дежева» у Новом Пазару као да се преко ноћи изменила. Предузеће је на путу да постане милијардер и то са једним великим кораком који је направљен крајем прошле и почетком ове године. Ово је постигнуто захваљујући студиозном испитивању тржишта и постепеном изналажењу најбољег пута у производњи.

— Специјализација нам је донела спас, каже директор предузећа Стева Живанић. Само пре годину дана предузеће које је пословало са брутопродуктом од четири стотине милиона старих динара имало је пословни губитак од неколико десетина милиона динара.

Према мишљењу директора Живанића губитак је у «старом» пословању био неминулан. Производило се дванаест стандардних производа — артикала које је тржиште понекада прихватало, а у више случајева и одбијало. Уз све то, није постојало серијске производње нити се посудано знало коме шта треба испоручити.

— За то ни би могли никада посебно кривити јер је, најжалост, такав начин пословања био познат као правило у дрвној индустрији. Радио је свако што је стигао и што је тренутно могао «утопити» на тржиште, каже Мило Глухавичанин, шеф производног погона у «Дежеви».

«Дежева» је међутим, крајем прошле и почетком ове године, покушала да исправи све оно што је годинама сметало производњи и производном процесу и људима обухваћеним њиме.

— Пошли смо од тржишта истиче директор Живанић. Сагледали смо шта све дрвни комбинати у нашој Републици раде и тражили смо се бе не само на тржишту већ и у производњи у дрвној индустрији уопште. Одачујни смо се на строгу специјализацију — израду комбинованих соба и производњу шперплоче.

После ове одлуке настали су светли дани за новопазарску дрвну индустрију. Нестало је занатске производње. Унете су нове модерне машине које су омогућиле израду савременог намештаја и његову серијску производњу.

— Наши производи постали су најтраженији на тржишту, каже шеф производње Глухавичанин. Собе израђене у Новом Пазару постале су предмет интересовања свих трговинских кућа у целој земљи. Највећи део реализације наше робе вршен је преко «Новог дома» и «Југорвета» у Београду, «Интерпромета» у Скопљу и «Титогграда» из Титогграда. Тако је и данас и ми немамо ни једног делатца намештаја на залихама.

Специјализација производње у новопазарском дрвном комбинату донела је радости не само због општег пословног успеха комбината већ и због тога што је дошло и до повећања пословних фондова из којих су се набавила нова основна средства — ма-

шине. Осим тога, повећали су се и лични доходи радника.

— Занимљиво је истаћи да нам је специјализација омогућила и такав обрачун по јединици производа да сваки радник сваког дана зна колико је зарадио, прича директор Стева Живанић. Радници су тако сами постали

КОМЕНТАР

Научно-истраживачки рад и шумарство

Шумарство у краљевачком срезу је увршћено у привредну делатност пре нешто више од четири године дана, речено је на недавном састанку одржаном у Основној привредној комори Краљева. Изложена су најмање, тада, шумско-привредна подручја и дата на газдовање привредним организацијама.

Овај податак несумњиво говори да је динамика укључивања шумарства у остали привредни живот прилично закаснела област. Преостaje да се на овом плану тек учине одређени напори. Јер, садашње приносе могућности друштвених шума користе се са свега 75 процената, односно, годишње се користи једва 212.000 метара кубних дрвне масе. То је, свакако, мало када се зна да постоје изванредне природне могућности и повољне шумске локације да се коришћење дрвне масе знатно повећа. До 1970 године је предвиђено да се годишње производи 284.000 метара кубних дрвета. Оваква производња била би нужно потребна, јер је у краљевачком срезу веома развијена индустрија дрвета и њене потребе се на некакав начин морају задовољавати.

Колико ће се сва ова планирања испунити зависи од низа предуслова међу којима су најзанимљивији они везани за коначно изналажење правог стања друштвених шума. Уз то, нужно

мерљоци својих потреба и својих зарада. Евиденција која им омогућава да сазнају колико су зарадили после уграђивања сваког комада намештаја у финални производ, највећи им је подстрек за рад и за повећање личних доходака.

— Не треба заборавити ни то да је нашем општем пословном успеху много допринела и пословна сарадња са дрвним комбинатом «Црвена звезда» из Крушевца. Крушевљани су нам помогли да се «отрезнимо» и да изаберемо најбољи пут у специјализацији. А помоћни је било и у много чему другом, рекао нам је на крају разговора директор дрвног комбината «Дежева» у Новом Пазару, Стева Живанић.

Д. Цвијетић

О ЧЕМУ СЕ ГОВОРИ

Расподела и самоуправљање у интегрисаним радним организацијама

ТЕМА О КОЈОЈ СЕ РАСПРАВЉАЛО НА ПРОШИРЕНОЈ СЕДНИЦИ ПРЕДСЕДНИШТВА СРЕСКОГ СИНДИКАЛНОГ ВЕЋА У КРАЉЕВУ

Председништво Среског синдикалног већа у Краљеву одржало је 6. маја проширену седницу на којој су разматрана актуелна питања расподеле и самоуправљања у интегрисаним радним организацијама краљевачког среза.

Последњих година, у средншту пажње синдикалних организација налази се побољшање животног стандарда и доследна примена начела расподеле према резултатима рада. Полазећи од тога посматрани су извесни односи у расподели и самоуправљању интегрисаних организација. На пример, из података о «Магнхро-

му» види се да су лични доходи и продуктивност, као и однос дохотка према фондовима у овој фабрици, изнад просека у Републици. Просек личних примана у последња четири месеца, међутим, показује извесно шаренило. То се тумачи особеностима радних организација, профилом карактера, степеном одређене механизације итд. Од 10 интегрисаних радних организација највећи лични доход у просеку остварен је у руднику магнезита «Бела стена» са 86.205 старих динара, а најмањи у руднику азбеста «Корлаће» са 40.096 старих динара. Отворен процес самоуправљања и самосталности радних организација приликом одлучивања о Удружењу довео је до размене мишљења о Статуту и правилницима о расподелу дохотка и личних доходака. Овде је приметна тежња да се расподела сврсти на ниво радних јединица, али и да стартне основе представљају кључ за учешће појединаца у висини варијабилног дела који се одређује на основу извршених задатака.

На релацији таквих разговора посебну пажњу привукла је дискусија о заруженом предузећу «Електрокомбинат» и његових пет погона. Занимљиво је истаћи да, након предузеће у целини постиже добре финансијске резултате, услед непрецено регулисаног доприноса упркос предузећа, у Статуту, озбиљно ремети развјат и опстанак читаве заружене организације. На среском подручју још читав низ заружених организација поставља разна питања у вези расподеле и усавршавања самоуправљања. То су комисија «Гоч», рудник олова и цинка код Горњег Милановца, кланичарна и конзервна индустрија «22. јуна» у Крушевцу, саобраћајно предузеће «Аутопревоз» и још нека друга предузећа. Занимљиво је да свака у свом домену заједнички доноси одлуке о свему што постоји у оквиру интегрисаног предузећа, представља облик директног споразумевања. У таквој ситуацији нормално је постављено питање: ко држи кључеве расподеле у заруженим радним организацијама?

Д. Цвијетић

Б. К.

ЧОВЕК И ЗАНИМАЊЕ

„ЈА ЋУ ТЕБЕ НА ЗАНАТ!“

— КО ТРЕБА ДА ПОМОГНЕ У ПРАВИЛНОМ ИЗБОРУ ЗАНИМАЊА?

— У првом реду родитељи, школа, школски лекар и екипа — тим-за професионалну оријентацију. Промена занимања, пагаји возраст професионалних несрећа и тежња за повећаном продуктивношћу рада били су главни подстицај за оснивање екипа за професионалну оријентацију. У овој екипи раде више профила стручњака као: психолог, социјални радник, лекар медицинске рада и професионалне оријентације и други стручњаци за саветовање за избор занимања. Ова екипа уз помоћ родитеља, наставника, школског лекара и ро и лоше одабран по-

самог омадинца треба да донесе одлуку о будућем позиву испитаника. Сваки човек разликује се од другог човека по својим психофизиолошким својствима и склоностима као што се разликују и занимања, па је сасвим разумљиво што «шпе сваки човек за сваки посао». У овоме и јесте циљ професионалне оријентације и селекције да усмери људе на оне послове који им највише одговарају према њиховим психофизиолошким особинама.

— ШТА МИСАТЕ О СХВАТАЊУ ЈЕДНОГ БРОЈА ОМАДИНЕ ДА ПОСТОЈЕ «ВИША» И «НИЖА» ЗАНИМАЊА.

— Не постоје по моме

мишљењу «виша» и «нижа» занимања, већ добро и лоше одабран позив. Сваки позив има своју вредност, своје чари и лепоте. Не познајем занимање које би било «ниже или више». Ако се при професионалној оријентацији и селекцији буде применено социјално-психички принцип «запослење сваком, а врста рада према радним способностима и потребама за јединице» онда се неће постављати горње питање. При избору занимања често греше родитељи који хоће да им дете на силу буде одређено занимање, а још више греше када кажу: «Ако нећеш у школу ја ћу тебе на занат». Навешћу један пример непознавања и неразумевања де-

чијих склоности. Ученик је за свој позив изабрао просветну струку. После два разреда родитељи да би га «казнили» дају га на занат. Дете опет слабо напредује и тек у II години на систематском предавању налази се да дете има тешко оштећење вида и да је због тога неспособно за даље изучавање заната. Резултат је јасан, лоша професионална оријентација, погрешка родитеља, слаба пажња лекара при прегледу и на крају четири изгубљене године које нису смеле да се изгубе да је постојала правилна професионална оријентација и сарадња целог тима.

Др. Томислав Белчевић лекар Управник здравственог станице «МАГНОХРОМ» Краљево.

Сниматељ телевизије за време снимања

Музички живот града

ШТА О ТОМЕ МИСЛЕ НАСТАВНИЦИ МУЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА

Сви се у Краљеву слажу да је од свих грана уметничког аматеризма музика најзапостављенија делатност. Међутим, кад се почне тражити узрок — мишљења се у већој или мањој мери разликују. Једни тврде да је музички живот неразвијен, пре свега, због тога што наставници музичког васпитања, сем обавезних школских часова, ништа друго не предузимају. Има их који кривцу сваљују на Музичку школу. Најзад, појединци сматрају да данашња краљевачка омладина тако ре-

ћи нема смисла за озбиљну музику и да је једино ните ресују «електричари» и други поменути музички нуз-продукти...

Имали смо прилике да о овом проблему разговарамо са неким стручњацима, посебно са наставницима музичког васпитања. Они сматрају да се читав проблем може лако решити, али да се неке ствари морају мењати:

Број часова музичког васпитања у школама треба повећати. Један или два часа недељно потпуно су недовољни. Због тога наставници, сем најужњаних обавештења, готово ништа друго не могу пружити својим воспитаницима. Наставна средства (грамофон, плоче, магнетофон) прилично су оскудна, неке школе их чак и не поседују. А да би деца колико-толико била привржена музици треба им омогућити да месечно чују бар 2-3 концерта — и то концерта где ће моћи да виде музичаре, инструменте, да се са њима

упознају, а не да слушају снимке концерта на грамофону.

Наставници музичког васпитања такође сматрају да организатори гостовања, кад је реч о озбиљној музици, морају тесно сарађивати са музичким педагозима. У том случају никад се не би десило да једна музичка приредба буде слабо или ни како посећена...

Има замерки и на рачун Музичке школе.

Ова институција постоји тек две године — кажу наставници, — али би њено присуство могло далеко више да се осећа. Једаред ме сечно, а касније и чешће. Музичка школа морала би да приређује јавни час за ученике основних школа. Тако би имали користи и ученици Музичке школе и њихови вршњаци који не похађају часове музике.

Најзад, наставници музике су за постепено увођење деце у тајне ове уметности: смешно би било да деца,

при њиховом првом сусрету са музиком, одмах «сервирамо» сонате и т. сл. Треба почети, на пример, од Баје Ра, Диверноа, Севчика... — од лаких «комадића» који се радо слушају. Кроз 4-6 година — како је то случај и у другим уметностима — систематски рад донео би неочењиве користи. Наши младићи и девојке имали би солидан музичку културу и проблем озбиљне музике никад се не би постављао...

Тако отприлике мисле они који су најпозванији да гледају мере за унапређење музичког живота у Краљеву. И, руку на срце, то што они предлажу сасвим је лако остварљиво. Треба само мало више да се вољимо — што је нарочито важно — треба да изградимо сарадња између свих заинтересованих страна, које раде на унапређењу музичке културе у нас.

Б. Мрвош

После десетодневног боравка ТВ екипе

ДВА ФИЛМА О КРАЉЕВУ

* ТВ ФИЛМ «ЗАСЛУЖНИ ГРАБАНИН», ЕМИТОВАН 5. МАЈА А ФИЛМ «РИБНИЦИ ПОЈАВИШЕ СЕ НА МАЛОМ ЕКРАНУ» 19. МАЈА.

* ФИЛМ О МЕТАЛУ ОДЛОЖЕН

Уредник Телевизије Миладин Тешин, редитељи Миша Стефановић и Чedomир Маџура, сниматељ Часлав Пантелић и осветљивач Богдан Лујић, у току десетодневног боравка завршили су снимање два документарна филма о Краљеву и Краљевчанима.

Филм «Заслужни грабанин» приказан је 5 маја у емисији «У првом плану». Пажњу телевизијских стваралаца привукла је подела диплома тридесет петицији заслужних грабана који су то признање стекли дугогодишњим радом у разним областима друштвеног живота.

Кроз кратке документарне животне приче обичних људи који су читав свој живот посветили раду, намеће се закључак да диплома заслужног грабанина представља велико признање и оба

везу даљег изграђивања друштвених мерила при грађанском уручивању оваквих докумената.

Получасовни документарни филм о Рибници биће приказан 19. маја ове године. То је својеврсна прича о једном насељу које расте на периферији града, са разрабеним урбанистичким концепцијама, али која се не може уврстити ни у градску нити у сеоско подручје па, ипак, и поред готово никаквих комуналних услова, људи долазе са свих страна удружују се стварајући заједничким снагама услове за живот. Тако и филм говори Оно што је најинтересантније, краљевачка општина је имала те приходе пројекат грађевинског земљишта, него што је имала издатке на стварање комуналних услова за формирање насеља.

* * *

Трећи филм о Металу, на жалост, није снимљен. А то би био још један подвиг телевизијске екипе да у једном месту направи три филма, са различитом тематиком. Међутим, тешкоће нису биле до ТВ екипе, него се испоставило да у предузећу нису били много расположени да се такав полчасовни филм реализује у њиховом предузећу. И поред тога што је снимање за казано, с напоменом да због времена може доћи до померања за један дан, технички директор је отишао на пут, а генерални директор сматрао је да без техничког директора не би требало вршити снимање. Телевизијска екипа није имала времена да чека повратак техничког директора. Можда су другови у предузећу Метал били стварно преузетни, али последица таквог добро да им није ни потребна (бесплатна) афирмација на телевизији.

П. Ц.

Ако не верујете проверите

Памтило се - не повратило се

Долази крај и ове школске године.

Успеси по школама и успеси свршених ученика основних и средњих школе биће и овога пута предмет разних разговора, поступака и предузимања мера.

Делегације или групе родитеља, оних ученика који буду одбијени са пријемних испита за средње школе, закључаће на врата друштвено-политичких организација, Скупштине општине и самих школа.

«Упомоћ, другови!... Шта ћемо сада са даљим школовањем наше деце?... Зар да пустимо да их улица васпи-

тава?... Зашто смо се борили?... Зашта школовали?» — И тако редом ребају се мољбе, преклињања, па чак и клетве и проклетва.

Родитељи нису криви за родитељске жртве. Просветни радници за просветне. И ученици за ученичке.

За успехе или неуспехе ученика нико није крив и сви носе одговорност. Али понекад, као што кажу да је то било прошле године, могу да буду криви родитељске «сналажљивости» и можда просветарске «добронамерности».

Прошле године, тако бар кажу, неки «сналажљиви» ро-

дитељи, да би избегли да обилазе разна врата, за припремање своје деце за полагање пријемних испита у неке средње школе тражили су преко познанства или веза управо оне просветне раднике који ће да се појаве као испитивачи или бар као чланови испитних комисија. У томе тражењу кажу да су неке или неког чак и пронашли. «Добронамерност» за такве родитељске брине и жеље нашла је своје право разумевање. А зашто и не би. Родитељи су им лепо у сваки стари динар исплатили за сваког одржани час. И такви ученици, и то ипак кажу, положили су прошле године пријемне испите.

Али то није било све.

Неки не баш много «сналажљиви» родитељи покушавају да се реше и на много једноставнији начин. Да би положили пријемне испите и да би их уписао у неку средњу школу нудили су чак неки ученички родитељи и новац за протекцију!

Тако је, кажу, било прошле године пријемном полагањем пријемних испита и уписавања у средње школе. На почетку овогодишњих пријемних испита можда би требао да се каже таквим «сналажљивим» родитељима, уколико их буде било:

«Упомоћ, другови!... Зар смо се борили за протекцију?... Зар зато радимо да плаћамо скупе часове код оних који ће децу да нам оцењују на испитима... Зар смо се зато школовали да плаћамо протекцију?»

Ако је било таквих случајева прошле године, онда ове године у себи кажните:

«Памтило се — не повратило се!»

М.

ТУЖНО МАЧЕ

Моје мало маче жури, преде, скаче, а кад кући дође онда само плаче. Моје маче јадно, тад је много гладно.

Срећко Косић, ученик Краљево

ПТИЦЕ СУ ДОШЛЕ

Птице су нам с југа дошле у путу су добро прошле, дошле су у родни крај њихов драги завичај. И ливада свака блиста у сунчевом сјају, а лептири мила по пољу играју.

Споменка Марковић, ученица Брус

Кишни дан

Облаци се гомилију на небу. Још који тре нутак и киша ће као крупне сузе облака пасти на земљу. Већ почиње...

Капљице су прво оросиле тек изниклу траву, а затим у бесконачном низу падају на црвене кровове кућа. Они постају ускоро умивени и сјајни. Кишне капи се сливају и низ прозорска окна стварајући мелодичну арију. На окнима кишне капи изгледају разнобојне, као да је по њима расуто шарено пролеће цвеће.

На улици су се кишне капи претвориле у читаве поточиће који некуда журе. Сливају се један у другог и тако праве читаву уличну реку.

Пролазници на улици су ретки, а и они су заштићени кишобранима. Скакућу по асфалту, бирајући место где има мање воде.

Али, гле, чуда! Скри ветро Сунце зачас појави своју жуту главу и растера мрке облаке. Киша престале а по улици се просу сноп густих сунчевих зрака...

Биљана Јовановић, ученица Краљево

Дан победе

Почетком априла пре двадесет и пет година, рат је бе сине целом нашом земљом. Непријатељ је журио нашим друмовима, сејао глад, смрт и беду. Јаме и понори били су пуни невиних жртава, ни деца нису била поштеђена. Народ је стењао под јармом фашизма и смишљао како да се заштити од бесног непријатеља. Клица буне зачета у срцима слободољубивог народа израста је у оружани устанак. Прво једна, затим две, три, четри, пет и хиљаде пушака окренуло се против окупатора. Сви су устали да бране свој праг, своје достојанство. Храбри синови нашег народа организовали су народноослободилачку борбу под руководством друга Тита. За непријатеља су дошли тешки дани, јер више није само нападао, већ је морао и да се брани. Наши борци су журишали на много јачег непријатеља, али њихова храброст је скоро увек побеђивала.

Пролазила су мучне године за наш народ. Наша војска уморна и гладна ишла је из борбе у борбу. Козара, Неретва, Сутјеска, Дрвар; прва, друга, трећа... офанзива. Рат није мимошао ниједан кутак наше земље. За собом је остављао спаљена зградишта и опустошени крајеве. Партизански бивали су све гуще.

Најзад, чуле су се и добре вести. Ослобођен је овај или онај град, савезници напредују на свим фронтovima, немачка машина почела је да посустаје. Још јачим жаром, наши борци журишали су на збуњене непријатеље, на њихове бункере и тенкове. Полако су по чели да напуштају нашу земљу плаћајући оно што су заслужили.

И један пролећни дан, био је лепши од свих до тада пролећних дана када је свако могао слободно да каже: «Дошла је Слобода». Тај дан — 9. мај слави се као Дан победе над фашизмом. Са осталим слободољубивим светом, славио га и ми као велики празник.

Томислав Топлић, ученик Медвеба

Стигло је пролеће

Стигло је пролеће лепо, крај врба, покрај реке, а затим на своме коњу одједају у планине далеке.

Од топлог пролећног даха, трава се свуда зелени, а птице певају реци, о њеној сребрнатој пени.

Весела деца у ливади мирисно цвеће беру, свуда се осећа радост, јер је дошао мај.

Миланко Јовановић,

Од куће до школе

Мој пут од куће до школе је веома занимљив. Сипце ме прати и обасјава ми лице, док ја журним корацима идем у школу. Олиствене гране дрвећа као да ми тихим шапатам желе пријатне часове у школи. Успут сусрећем старије особе којима се пристојно јавим, јер то приличи добром баку. Они ми отпоздрављају и одлазе својим путем.

Нарочито сам обазрива када прелазим улицу, јер у јутарњим часовима саобраћај је веома жив. Нарочито на раскрсницама где се најчешће догађају саобраћајне несреће у којима деца страдају. Деца која не иду у школу, поранила су и већ се играју. Гледам у њих и сетим се када сам и ја била тако мала како сам се по цео дан играла.

Пролазим на свом путу кроз четири улице: Цара Душана, Хајдук Вељка, Октобарских жртава и на крају

ВЕСЕО МАЈ

Дошао је мај ведар и весео, свуда је блиставим сјајем ведрину и радост просуо.

Тих лахор милује земљу, расцвала, ведру, срећну, свуда се осећа радост, јер је дошао мај.

Биљана Недовић, ученица Краљево

Олге Јовичић Рете у којој се налази и моја школа. Гледам сваког дана моју уличу и уживам у њеној лепоти. У последње време се доста изградиле и у ове пролећне дане нарочито лепо изгледа. У размишљању радосна и ведра брзо стигнем у школу где ме чекају часови и учење.

Драгана Милосављевић, ученица Краљево

ДРУГАРСТВО

Као што је славују потребан лут тако је и човеку потребан друг.

Током рата, најтежих дана Другарство беше без

никаких мана. И сада, свуда где траје изградња Другарство треба да буде надградња.

Другарство је знак да се људи воле, зато ову врлину ширити кроз школе.

Другарство и слога, то су нам два брата,

Они ће победити против сваког рата.

Овом нашем завету нико не смета,

Ширимо га, децо, широм целог света.

Радослава Глукевић, ученица Рашка

Сторит

У ГОРЊЕМ МИЛАНОВЦУ
ЈЕ ОДРЖАНО ПОЈЕДИНАЧНО
АТЛЕТСКО ПРВЕНСТВО
СРЕЗА ЗА 1966. ГОДИНУ

МИЛАНОВЧАНИ НАЈБОЉИ

ИЗВАНРЕДНА ОРГАНИЗАЦИЈА ТАКМИЧЕЊА И
ОБРИ РЕЗУЛАТИ:
НАЈБОЉИ ПОЈЕДИНАЦ РЕПРЕЗЕНТАТИВАЦ БАЈИЋ
ПОБЕДНИЦИ СУ ДОБИЛИ НАГРАДЕ

Појединачно атлетско првенство за 1966. годину, које је одржано у Горњем Милановцу карактеристично је по изванредној организацији и масовности. Такмичари су се пионирски и млађи јуниори и сениори, старији јуниори и сениори и сениор — њих 300. Најквалитетније такмичар првенства је краљевчанин М. Бајић а победно је скренуто пажњу својим резултатом на 100 м у конкуренцији старијих јуниора Мишковић из Крушевца.

На првенству су се такмичили атлетичари и атлетичарке из Краљева, Горњег Милановца, Чачка, Крушевца и Рашке.

Прваци среза за 1966. годину

Пионирски: 60 м. — Протић М. (К.) 7,9; кугла — Војиновић (С. Ч.) 12,80 м.; скок у даљ: Лазовић (Кр.) 5,35 м.; скок у вис: Остојић (Т) 1,45 метара.

Пионирке: 60 м. Огњановић (К) 8,7; кугла: Топаловић (С. Ч.) 9,70 м.; скок у даљ: Кршић (С. Ч.) 4,37; скок у вис: Радојчић (С. Ч.) 1,25.

Млађи јуниори: 100 м.: Мишковић (К) 11,0; кугла: Старић (С. Ч.) 12,75 м.; скок у даљ: Поњавић (Т) 6,09 м.; скок у вис: Поњавић (Т) 1,55 м.; 1000 м.: Петровић (К) 2,42,5.

Млађе јуниорке: 100 м.: Мишовић (СЧ) 14,00; кугла: Вучић (СЧ) 7,94 м.; скок у даљ: Јоковић (Р) 4,26 м.; скок у вис: Јоковић (Р) 1,25 м.

Старији јуниори: 100 м.: Мишковић (К) 11,00; кугла: Симић (Т) 12,50 м.; копча: Трифуновић (Т) 42,95 м. скок у даљ: Аксентијевић (Т) 5,88

м.; скок у вис: Мирчетић (Т) 1,65 м.; 1500 м.: Радоњић (Т) 4,13,4; 3000 м.: Бајић (МК) 9,29,5.

Старије јуниорке: 100 м.: Адовић (ТК) 14,4; кугла: Мишовић (СЧ) 9,09 м.; диск: Мишовић (СЧ) 26,71 м. скок у даљ: Аповић (Т) 4,36 м.; скок у вис: Аповић (Т) 1,20 м.; 400 м.: Петровић (К) 1,09,8.

Сениори: 100 м.: Радоњић (Т) 11,6; 400 м.: Поповић (МК) 0,53,4; 1.500 м.: Михаиловић (К) 4,19,3; 5.000 м.: Чековић (К) 17,53,0; кугла: Јелисијевић (СЧ) 13,35 м.; диск: Јелисијевић (СЧ) 39,70 м.; скок у даљ: Николић (МК) 6,31 м.; скок у вис: Симоновић (Т) 1,60 м.; троскок: Николић (МК) 12,26.

Сениорке: 100 м.: Дабовић (МК) 14,6; 400 м.: Јангучовић (Т) 1,15,0; 800 м.: Дабовић (МК) 2,46,2; кугла: Јефтовић (Т) 9,20 м.; диск: Јефтовић 20,56; скок у даљ: Миросављевић (Т) 4,26 м. скок у вис: Миросављевић (Т) 1,20.

Српска фудбалска лига (Јужна група)

Нови Пазар у опасној зони

НЕСМОТРЕНОМ ИГРОМ ПРОТИВ ЕИ »МЛАДОСТ«
НОВОПАЗАРСКИ ЛИГАШ ЈЕ ЗАПАО У ВЕОМА
ТЕШКУ СИТУАЦИЈУ; * РАДНИЧКИ (К) И
»МАЧВА« ИЗМЕЊАЛИ УЛОГЕ»

У тренутку када нико није ни претпостављао да ће новопазарским фудбалерима бити угрожен положај на табели, дошла је утакмица да ЕИ »Младост« за коју се, без обзира на вредност против-

ДРУГА САВЕЗНА ЛИГА (ИСТОК)

Зрачак наде за Слогу

- * УКОЛИКО ПОБЕДЕ СВЕ СВОЈЕ ПРОТИВНИКЕ У КРАЉЕВУ (ПРОЛЕТЕР, СПАРТАК, ПРИШТИНА И ВОЈДОВАЧКИ) ФУДБАЛЕРИ СЛОГЕ МОГУ САЧУВАТИ ДРУГОЛИГАШКИ СТАТУС
- * КРАЉЕВЧАНИ СЕ СПРЕМАЈУ ЗА УТАКМИЦУ СА ПРОЛЕТЕРОМ СЛЕДЕЋЕ НЕДЕЉЕ,
- * КО ЋЕ У ПРВУ ЛИГУ?

Краљевчани су после дужег времена најзад забележили победу и то у сусрету са директним противником, екипом Срема. Победа је у толико значајнија што је дошла у »дванаести час« и што се стекао утисак да се екипа освежила. Прошлонедељна пауза је искоришћена да се неки играчи, на које стручно руководство рачуна, што боље припреме за завршницу првенства.

С обзиром да нико не очекује подвиг краљевачког тима у Никшићу, то су све очи упрте на утакмице које се играју у Краљеву. У колико Слога победи све своје противнике у Краљеву, њен опстанак у савезном такмичењу неће доћи у питање. Међутим, то би и поред предности које пружа домаћи терен, био велики подвиг. Не треба заборавити да су Пролетер и Спартак кандидати за првака лиге и да ће уложити све своје снаге и знање да из Краљева оду као

победници. По томе, те утакмице би требало да буду прва посластича за љубитеље фудбала. Међутим и утакмица са Приштином и Војдвачким нису баш тако »наивно«. А то значи да краљевачки тим тек треба да прође кроз искушења да би обезбедио друголигашки статус и за следећу такмичарску годину.

Ко ће у Прву лигу? Као и неколико кола раније, и сада је доста кандидата. Па ипак, највећи кандидати су:

Сутјеска, Бор, Пролетер и Спартак. Овај последњи неочекивано се приближио, али је зато и најопаснији.

Табела

Сутјеска	26	11	9	6	48:32	31
Бор	26	12	6	8	38:24	30
Пролетер	26	10	10	6	43:33	30
Раднички	26	12	6	8	44:43	30
Победа	26	11	7	8	43:36	29
Желез.	26	11	6	9	42:37	28
Спартак	26	11	6	9	37:33	28
Тренча	26	10	8	8	40:38	28
Будућност	26	10	6	10	34:30	26
Довђен	26	10	6	10	34:52	26
Приштина	26	8	9	9	38:35	25
Војдвач.	26	10	5	11	34:43	25
Борац	26	7	10	9	24:25	24
Бачка	26	7	9	10	32:36	23
Слобода	26	7	11	8	31:28	22
Слога	26	7	11	8	36:30	21
Срем	26	6	7	13	30:42	19
Нови Сад	26	6	4	16	31:58	16

СЛОГА — СРЕМ 3:1 2:0

СЛОГА: Зимоњић, Тимотијевић — Нешовић, Рајачић, Стевановић — Миловановић, Бурнић, Лазаревић, Милошевић, Соро.

СРЕМ: Мутлибаровић — Рамљак, Милићевић — Херцег, Петровић, Мајер — Томашевић (Јукић), Дамњановић, Грђица, Ј. Савић, Тодоровић.

У тренутку када су утисци са ове утакмице већ почили да се заборављају, није на одмет, најпре због документације, рећи да је утакмица Слога — Срем била далеко од онога што се од ње очекивало. Краљевчани су још помало и увели жања у игру, али Сремци па то је збиља екипа која нема воље да се одржи у овом такмичењу. Није могло да се стекне другачији утисак из простог разлога што су гости ишли на неко умртвљивање игре, а то је значило одузети јој сваку лепоту. Па, чак, и када би се прихватило гесло: ко те пита за лепу игру, бодови су важни — Сремци ни то не би могли да оправдају.

А Слога? Видело се да су сви желели победу. Освежење у личности Бурнића, дошло је у прави час. Међутим, ту су и остали из навалног реда, у првом реду Лазаревић и Соро који су »на равне части« подељили заслуге за победу.

СЛОГА — РАДНИЧКИ (Б) 5:4 (0:2)

Београђани су дошли комплетни (недостајао је једини Чабриновић) на пријатељски меч са Слогом. То им је била у неку руку генерална проба пред утакмицу са нишким Радничким, од које зависи хоће ли они ићи Нишаније обезбедити заливху бодова и прволигашки статус.

У првом полувремену, гости су играли »своју« игру и лако постигли два гола. Али, у наставку, краљевачки полетарци, предвођени расположеном Бурнићем »на пунили« се Љуђића. То друго полувреме, ослобођено сваке обазривости, пружио је истинско задовољство. Стрелци су били: Бурнић 3, Михаиловић и Ранђеловић за Слогу а Јовановић, Главинић, Милошев и Доведан за Раднички.

Табела

Радн. (К)	22	15	3	4	56:21	33
Мачва	22	14	5	3	28:12	33
ЕИ Млад.	22	11	6	5	46:27	28
Радн. (П)	22	10	5	7	35:30	25
Напредак	21	10	3	8	38:21	23
Слога (УП)	22	9	4	9	24:23	22
Металац	22	6	8	8	28:29	20
Метохија	20	10	0	10	24:27	20
Тимок	22	7	6	9	31:40	20
Смедер	22	8	4	10	28:54	20
Младост (СП)	23	5	9	9	20:29	19
Дубочица	23	7	5	11	27:39	19
Н. Пазар	22	8	3	11	25:37	19
Слога (А)	22	7	5	10	26:43	19
Динамо	23	6	5	12	33:46	17
Обилаћ	22	6	3	13	33:45	15

Слога и Динамо (П) за сад непоражени

Првенство Српске кошаркашке лиге из кола у колу постаје све занимљивије и све узбудљивије. У исто време полако се одвајају екипе које имају највеће квалитете и амбиције да се до могућег савезног ранга такмичења, по ономе што су до сада показале екипе Слоге, пагчевачког Динама, Металаца из Ваљева, као и Пролетера (Зрењанин), су уједно и највећи кандидати за титулу првака Српске лиге. Овде треба имати на уму да су само Динамо и Слога све своје утакмице добили, односно да су то једине екипе без пораза. Ту свакако

треба напоменути да је Динамо од четири утакмице три играо у Панчеву, а да су Краљевчани два пута гости били и једну утакмицу одиграли на свом терену. По томе, утакмица Слога — Динамо која се игра у недељу у 19,30 часова на стадиону крај Ибра је прави дерби Краљевчани имају предност домаћег терена и своју увек верну публику, а Динамо, поред осталог и репрезентативца, двометраша, Сајкова, бившег члана београдског Партизана. Значи, у недељу увече вреди доћи на стадион.

С обзиром да немамо података о комплетном колу које је играно прошле недеље, обрађујемо» коментаторски само ужицку утакмицу. Утакмица је више личила на боксерску приредбу, захваљујући домаћинима, него на кошаркашку утакмицу. У том »нежном« надметању највише је страдао играч Слоге Перенчевић, коме је слоњена ручка. Занимљиво је да је утакмицу водио само један судија, јер други, из Београда, није ни дошао. Судија Стефановић (Чачак) нао сам, храбро је и објективно водио утакмицу.

КОМЕНТАР

ЗАР МОРА ТАКО?

Краљевачки кошаркаши су по ко зна који пут дочекани нељубазно у Титовом Ужичу. Међутим, за то збиља нема разлога, јер су Ужичаши у Краљеву увек били дочекивани са симпатијама. То је и недавно потврђено за време квалификационог турнира за улазак у Српску лигу који је одржан у Краљеву. Краљевчани су истински навијали за ужичке кошаркаше, а по завршетку турнира први су честитали својим будућим ривалима.

Ужичани су сасвим (нажалост) заборавили на гостопримство, и више од тога, на обавезу да дочекају и испрате противнике и да се са њима спортистички боре. Прошлонедељна првенствена утакмица више је личила на бокс него на кошарку. Поједини играчи домаће екипе толико су се »заборавили« да је то било несхватљиво. Ударило се како је ко стигао. Мета ударања су посебно били Симоновић, Негојевић и Перенчевић. Најдељни крај је извукла Перенчевић коме је слоњена ручка. Они који нису посматрали ту утакмицу запрепашћени су јер сматрају да је кошарка спорт пун динамике, али и безбедности. Па, када неко у кошарци може да сломи руку, онда је то дивљачко, онда је то више него сурово.

Иако се немно догађај догађао још у првом делу утакмице, домаћини се нису »заложили« тим једним преломом. И даље су играли погубно, тако да је претила опасност да се још који играч повреди. Сасвим је разумљиво јадиковање играча и тренера Слоге: »Боље да смо изгубили утакмицу него што бисмо се ово десило«.

Мада је тешко то рећи, ужички играчи су за такву игру добијали уштеда са своје калупе. Истина која за брињава и у исто време и опомиње. Зар је истина да се у такмичењу види само једно: победа. Па било на који начин? То бар у кошарци у једном такмичењу толико популарном и виталном не би требало да буде. Тако нешто страни је класа ркашима. Да се тако однесе према овом спорту и друшћу, кошарка не би била оно што је сте и не би постигла тако велике успехе.

Зар мора тако?

Не мора и нека ово буде само један изузетак. Тај тренутак заборава може се и опростити и заборавити, ако би збиља био задњи и само тренутак, а не стила игре ужичких кошаркаша.

Мајска шахмичења у Мађарушкој Бањи

Првих дана маја на спортским теренима у Мађарушкој Бањи одржана су спортистичка такмичења у малом фудбалу, одбојки и стрељаштву у којима је учествовало 18 екипа омадашница и пионира. Најинтересантније такмичење било је у малом фудбалу (12 екипа) гоје је

привукло посебну пажњу многобројних гледалаца. Такмичење су организовали спортско друштво »Ибар« и месни комитет Савеза омадашница из Мађарушке Бање, док је СОФК општинске Краљево предала прелазни пехар и дипломе најбољим екипама.

* У УТОРАК 17. МАЈА У 19,30 ЧАСОВА НА СТАДИОНУ КРАЈ ИБРА:

СЛОГА — ОРАНСОД (Италија)

Позната италијанска екипа коју тренира бивши »техничко« ОКК Београда, Бора Станковић и у којој играју бивши Југословенски репрезентативац, Јосип Берба, и ранији члан мадридског Реала, Брадес, гостује у уторак 17. о. м у Краљеву где ће се састати са домаћем Слогом. Овај интернационални сусрет побудује велико интересовање љубитеља кошарке у првом реду због атрактивне игре коју ова екипа негује. Турнеја

Орансода по Југославији послужиле тренеру Станковићу да припреми и игра екипу са Бербом и ненадмашним Американцем Брадесом кога београдска публика познаје по изванредној игри у Реалу када се овај шпански тим борио и по стао клубски првак Европе.

Краљевчани ће значајно у уторак увече имати збиља ретку прилику да виде на делу праве мајсторске кошарке.

СА МЛАДИМ ВОЈНИЦИМА
КРАЉЕВАЧКОГ ГАРНИЗОНА

ОБАВЕЗА

НАД ХУМКАМА СТРЕЉАНИХ РОДОЉУБА

— ... Увек ћу бити спреман
да се борим за слободу и
част отаџбине...

Последња недеља априла остала је у пријатном сећању многих Краљевчана који су се тог пролећног прекопана нашла у непосредној близини хумки стрељаних родољуба 1941. године. Ту крај високих топола, на месту где су штегали ужарени немачки митраљеви и као снопа падали родољуби Србије, Словеније, Македоније и других крајева наше земље, једна генерација младића у сивомаслиним униформама дала је реч и заклела се на верност Домовини, да ће као припадници Југословенске народне армије бранити тековине народне револуције и бранити родну тласту не жалећи своје животе.

Био је то свечани тренутак деветнаестогодишњих младића, можда најнеобичнији у њиховом животу, јер тога дана они су постали нешто друго, нешто ново, са једном обавезом и једним поносом, да буду чувари своје домовине. Тог дана, они су постали прави војници и то осећање остаће им урезано исто као и многобројне честитке и цвеће које су примили од грађана, омладинца и пионира.

Док су потписивали обавезу и примали прва честитања од својих старешина, у ушима свих војника још су одзвањале речи пуковника Владе Цвијановића које су понављали ти стасити младићи преплањена лица.

је боље прошао». У Босни није обичај да се слављенику за дан рођења вуку уши, али тог дана уши и образи Бадићеви били су црвени.

— Нека ти је срећан рођендан, друже Мехо, — тап шапала су га другови по рамену, љубили га и вукали за уши.

ПОШТАРИ СЕ ПОЛОМИШЕ...

Тако у шапала кажу војници из јединице пуковника Цвијановића за свога друга Јурца Франца коме свакодневно стиже по неколико писама. Франц је недавно напустио своју Постојну, место магационера где је био запослен, родитеље, другове и девојку. И писма стижу. Франц их чита, црвенило га облива, одмах

на њих одговара и своју пошту слаже педантно.

У том погледу Јурца је постао рекордер. Када га старешине прозивају, Франц зна о чему се ради и руменило не може да сакрије.

Такав је био док је полагао заклетву и сада док га старешине хвале као доброг војника.

— Такви смо ми Словенци у тренуцима узбуђења, — стидаљиво прича Јурца.

И образи му се опет зацрвенеше.

»ЈАЧЕ ОД АЈДУКА«

Е, била сам узбуђиван под Марјаном због »Ајдука« много пута. А кад сам положила заклетву војника, то вам је за казивање, — каже Иве Режић, трговински радник из Сплита и смењени се примвршује опасач.

Другови га задиркују за овакво поређење и веле: »Добар си нам ти војник, кад свечану обавезу повезујеш са сплитским Хајдуком«.

Иве се помало љути на овакву шапу и даалатинским темерментним покретима доказује да од њега неће бити бољег у јединици.

— Иве, јел ти необично без Сплита и мора?

— Никако! Овде пуше кошавица као и бура на Јадрану, Ибар је као и море, а вина као и даалатинска.

Иве Режић осећа се у Краљеву као и у Сплиту. Једини му је криво што није бљежи да својим навијањем помогне »Ајдуку«.

ОД МАРКОВОГ ГРАДА

Ако питате војнике и старешине у јединици пуковника Цвијановића које јам је »најјаче оружје« на зеленом пољу, без двоумљења ће рећи за Звонка Симонеског, квалификованог машинбравара из Прилепа и лево крило младог тима »Победе«.

— Звонко како си се снашао у новој улози?

— И даље играм лево кри-

Ја војник, свечано се обавезујем...

ло, али нисам очекивао колико је лако бити војник. Старешине су ме као и свелено примале, улозно сам много нових другова, а у кесарији сам као у свом дому испод Марковог града. Није да се хвалим, али оног дана када само положио заклетву и постао прави војник, чини ми се да срећнијег од мене није било.

Звонко је добар војник и добар спортиста.

Постао је познат у целој јединици и веома популаран међу својим друговима младим и старијим војницима.

И после одслужења рока Францу ће стицати писма из Краљева, Иве ће се на кридинама Јадрана сећати таласа Ибра, Звонко неће заборавити најсрећнији тренутак у животу, а Драгољуб и Мехо сећаће се 24. априла свог рођендана када су га заједнички прославили у свечаном тренутку док су полагали војничку обавезу крај гробова стрељаних родољуба у Краљеву.

Сви они нашла су свој но

(Снимно: Вук Петровић)

Д. Обрадовић

На том месту Немци су 1941. стрељали преко 6.000 родољуба

На том месту Немци су 1941. стрељали преко 6.000 родољуба

Драгољуб Павловић и Мехо Бадић

РОБЕНДАНСКЕ ЧЕСТИТКЕ

Два војника из јединице пуковника Алексе Руча, одједном су се нашао у центру пажње многих старешина и другова. Драгољуб Павловић, шофер из Осећине код Ваљева био је збуњен што су се сви окупили око њега и стали да га грле и љубе. Док се у касарни на неколико дана пре полагања заклетве марљиво припремао

за свечани тренутак када ће постати војник, заборавио је на један значајан датум, 24. априла. Али његове старешине нису испустиле из вида када је Драгољуб рођен. Дан рођења поклана се са даном полагања војничке заклетве и млади војник Павловић био је пријатно изненађен док је уз војничке примао ч рођенданске честитке.

Ни Мехо Бадић, радник из Босанске Грачанице, »ни-

Пионери су међу првим честитали војницима на положеној свечаној обавези